יח ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

לב א וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
ב ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי:
ג ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן:
ד ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
ה וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר:
ו וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:
ז וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:
ח סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
ט ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
י ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:
יא ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה:
יב למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
יג זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
יד וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:
טו ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים:
טז והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת:
יז וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה:
יח ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
יט ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר:
כ ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל:
כא ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה:
כב ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
כג ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
כד ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה:
כה וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם:
כו ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי:
כז ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו:
כח ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש:
כט ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה:
ל ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם:
לא וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב:
לב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
לג ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי:
לד ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עלהם חטאתם:
לה ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

לג א וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה:
ב ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי:
ג אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך:
ד וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו:
ה ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך:
ו ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:
ז ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה:
ח והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה:
ט והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה:
י וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו:
יא ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו